

Bilag 4.

Til Landstingsudvalget angaaende Forandring i Loven af 19. December 1902 om Forfatterret og Kunstnerret.

Underskrevne Bestyrelse for „Dansk Kunst-Haandværk“, som sammen med „Selskabet for dekorativ Kunst“ har oprettet „Udstillingen af Skønvirke“ for igennem denne at virke for Kendskab til og Udbredelse af Interessen for dansk Kunsthaandværk, saavel overfor vort Lands forskellige Befolkningslag som overfor Udlandet, tillader sig i Ærbødighed at fremsætte følgende overfor det højtærede Udvalg.

Det har været os en stor Glæde at gøre os bekendt med det af Kultusministeren fremsatte Forslag om Ændring i Lov af 19. December 1902 om Forfatterret og Kunstnerret. Det er nemlig vor Opfattelse, at skal danske Haandværkere i Fremtiden blive i Stand til at opretholde, befæste og udvide den Anseelse, dansk Kunst-Haandværk nyder saavel indenfor Landets Grænser som i Udlandet, vil det være uomgængeligt nødvendigt, at der skabes et for Samarbejde mellem danske Kunstnere og Haandværkere absolut betryggende Grundlag. Et Grundlag, som vi hidtil have troet eksisterede i Følge Loven af 19. December 1902, og efter at Danmark havde tiltraadt Bernerkonventionen, men som er blevet fuldstændig borttaget efter Højesteretsdom af 7. Juni dette Aar i Sagen Den kgl. Porcelænsfabrik kontra Porcelænsfabrik „Kalk“ af Eisenberg.

Vi tillade os at hævde, at et hvilket som helst Arbejde hørende ind under Begrebet „Skønvirke“ (anvendt Kunst, dekorativ Kunst, Kunst-Haandværk, Kunstindustri og lignende), og i hvilket en Kunstner har nedlagt en Idé og en selvstændig Opfattelse, hvad enten det angaar Form, Farve eller anden Udsmykning, bør drages ind under de Arbejder (oeuvres artistiques), som ere beskyttede mod Eftergørelse i Henhold til Bernerkonventionen.

Sker dette ikke, vil det i Fremtiden være umuligt for de kunstnerisk fremadstræbende Haandværkere at yde danske Kunstnere et blot nogenlunde passende Vederlag for deres Tegninger og øvrige kunstneriske Medhjælp. Kun dersom en saadan Sikkerhed for et frugtbringende Samarbejde mellem Kunstnere og Haandværkere skabes, og som formentlig vil opnaas, om det forelagte Forslag ophøjes til Lov, vil det være muligt vedblivende at arbejde hen til, at enhver til det daglige Livs Brug hørende Genstand, til Hjemmenes indre og ydre Udsmykning hørende Artikler og Stoffer paatrykkes dette personlige og kunstneriske Præg, som maaske mere end noget andet bidrager til at højne et Folks Kultur, etiske Sans og hele aandelige Standpunkt.

Uden en saadan Sikkerhed vil derimod den hæderlige Kunsthaandværker være udsat for, at mindre fintfølende Konkurrenter ville gøre Brug af de Tegninger og Modeller, som hine med større eller mindre Bekostning have fremskaffet, og ved at spare Kunstnervederlaget kunne sælge Varerne billigere, hvilket atter vil have til Følge, at de førstnævnte sættes ude af Stand til at fortsætte med at tage kunstnerisk Bistand, og vort nationale Kunsthaandværk vil derved være udsat for Forfald.

At Salget af originale danske Arbejder i Udlandet ligeledes vil lide føleligt under disse Tilstande, er indlysende, idet den udenlandske Konkurrence vil kaste sig over de bedste danske Frembringelser med billige Efterligninger, idet saadanne danske Arbejder, som ikke nyde Beskyttelse i Danmark, heller ikke ere beskyttede i Udlandet i Henhold til Bernerkonventionen.